

РЕШЕНИЕ

№ 167

гр. Силистра, 20.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Росен Д. Костадинов

при участието на секретаря Надка Д. Гаджева
като разгледа докладваното от Росен Д. Костадинов Административно
наказателно дело № 20223420200046 по описа за 2022 година

Производство по чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Жалбоподателя Д. Д. Д. с ЕГН ***** от гр.Силистра е недоволен от Наказателно постановление № 08/23.08.2021 г. на Началника на РУ гр. Силистра, с което за нарушение на чл.87, ал.1 от **ЗАКОН за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия** (ЗОВВВПИ), на основание чл.212 ЗОВВВПИ му е наложено наказание „Глоба” в размер на 500, 00 лева.

Редовно призован не се явява в съдебно заседание, вместо него процесуален представител. Счита санкцията за явно несправедлива, а НП за неправилно, поради което моли да се отмени. Развива няколко съображения за отмяна на обжалвания санкционен акт. Първото е свързано с липсата на оправомощаване на посочения за Административнонаказващ орган, или пък наличие на основанията за отвода му по чл.51 Закон за административните нарушения и наказания (ЗАНН), тъй като е и решаващ административен орган в производството по подновяване разрешителното за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие. Следващият и основен довод на жалбоподателя е за нарушение на процесуалните правила тоест за формално допуснато нарушение за което АНО вместо да приложи разпоредбата на чл.28 от ЗАНН е издал наказателното постановление.

Ответникът по жалбата Началника на РУ гр.Силистра, при редовност на призоваването не се явява в съдебно заседание. В съпроводителното писмо към административната преписка взема становище по обжалваното НП, като предлага неговото потвърждаване, като правилно и законосъобразно.

Силистренският районен съд, след като взе предвид становищата на страните и обсъди

събраните по делото доказателства прие за установено следното:

Д. Д. Д. с ЕГН ***** от гр.Силистра на 12.07.2021г. подал заявление в РУ гр.Силистра, за подновяване на Разрешение за съхранение носени и употреба на огнестрелно оръжие № 20140061342 с валидност до 28.07.2021г.. Въз основа на което му е бил съставен акт за установяване на административно нарушение, за това, за това, че не е подал заявлението в едномесечен срок преди изтичането на горепосоченото разрешително, тоест до 28.06.2021г.. Отговорността му е била ангажирана за нарушение на чл.87, ал.1 от ЗОБВВПИ.

Въз основа на акта на е било издадено и атакуваното НП с което административно наказващия орган /АНО/ на основание чл.53 от ЗАНН и чл.212 от ЗОБВВПИ наложил на жалбоподателя наказание "Глоба" в размер на 500 лева.

По гореизложените обстоятелства няма спор между страните, поради което не са били разпитвани свидетелите, а съда ги намери за установени от АУАН, завери копия на Заявление по образец Приложение №10 към текстове от ЗОБВВПИ и на Разрешение за съхранение носени и употреба на огнестрелно оръжие № 20140061342 с валидност до 28.07.2021г..

При така установеното, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, е основателна, макар и не по всички отразени в нея съображения.

Д. Д. Д. с ЕГН ***** от гр.Силистра имал издадено от Началник РУ гр.Силистра Разрешение за съхранение носени и употреба на огнестрелно оръжие № 20140061342 с валидност до 28.07.2021г.. Към момента на подаване на заявление за подновяване на неговия срок, същото все още е било валидно.

По смисъла на чл.87, ал.1 ЗОБВВПИ в едномесечен срок преди изтичането на срока по издаденото разрешение за съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях лицето което го е получило подава писмено или по електронен път заявление по образец за подновяване на разрешението до директора на ГДНП на МВР или до съответния началник на РУ на МВР.

Правомощията на актосъставителя са регламентирани в чл.215, ал.1 ЗОБВВПИ, а тези на АНО в ал.2 и Заповед № 8121з -595/26.05.2015г. на Министъра на вътрешните работи. Видно е, че началника на РУ е оправомощен да издава НП за нарушения по закона- т.1.11 от заповедта. Възраженията на защитата в тази насока съда намери за неоснователни. В ЗОБВВПИ са предвидени задължения както у лицата търсещи разрешения за извършване на определени дейности по него, така и за овластената администрация с оглед процедурата по тяхното издаване, което не е основание за отвод по смисъла на ЗАНН. Ето защо съда намери, възраженията на защитата в тази насока за неоснователни.

Административното нарушение е установено предвид действията на Д. Д. Д., а не по

инициативна на контролната администрация. В съответните служби на МВР се съхраняват регистрите водени по ЗОБВВПИ. Овластената администрация е имала възможност да предотврати правонарушението, но не го е сторила при положение, че приема изначално нарушенията по този закон с висока степен на обществена опасност. Горният извод може да се направи от обстоятелството, че административнонаказващият орган е приел, че нарушението не съставлява маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН без каквато и да е мотивация. Въпроса за маловажността на случая следва да се изследва във всеки конкретен случай, а не изначално и формално да се предрешава съобразно установената за района съдебна практика. Настоящия съдебен състав не споделя разбирането на касационната инстанция, че за нарушения по ЗОБВВПИ, целите на наказанието не биха могли да се постигнат, чрез предупреждение. В края на краищата макар да е пропуснат срока в който да се подаде заявлението за подновяване на разрешението, то това все пак е станала в срока му на валидност. Съгласно чл. 87, ал.3 от закона Разрешенията се издават по реда на чл. 83 от същия. Според чл. 83, ал.5 на ЗОБВВПИ разрешение за съответната дейност или мотивиран отказ се издава в едномесечен срок от подаване на заявлението или целта на изискването по чл. 87, ал.1 е заявлението да се подаде в месечен срок преди изтичане срока на валидното предходно разрешение, за да може новото заявление да бъде разгледано за един месец и съответният оправомощен орган да се произнесе в срока по чл. 83, ал.5 и да не остава огнестрелно оръжие в лице, чието старо разрешение е изтекло, а новото още не е налично, нито по отношение на него да е налице изричен отказ от издаване на разрешение. Дали, обаче, в случая се е стигнало до такъв развой на събитията остава неизяснено. Напълно възможно е при подаване на заявлението за подновяване на наличното разрешително на 12.07.2021 г. такова да се издаде до 28.07.2021 г., когато изтича старото. Няма данни жалбоподателя да е допускал друг път подобно или друго нарушение, свързано с приложението на процесния нормативен акт, за да се счита, че той е субект, който с поведението си доказва трайно неуважение към обществения и правен ред на страната. Само по себе си и точно процесното нарушение не се характеризира с особено висока степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения на ЗОБВВПИ /за които не предвижда отделни състави, а законодателят е приел една обща санкционна разпоредба за всички тях за които не са регламентирани в специални разпоредби/. Освен това подаване на заявление на притежател на огнестрелно оръжие за подновяване на разрешението далеч не е задължително, най- малкото лицето може да не желае да го поднови. Законът не въздига в задължение за всеки субект да иска изобщо каквото и да било подновяване на налично разрешително. В случай, че подаде заявление извън месечния срок по чл. 87, ал.1 от закона и реално се стигне до там, че носи оръжие с разрешително, чийто срок е изтекъл, то налице е друг състав на нарушение, който следва да се санкционира самостоятелно. В случая дори и да са нарушени правно защитени обществени отношения, то тяхното засягане е незначително, в сравнение с обикновените случаи на нарушения по ЗОБВВПИ, подлежащи на санкциониране на основание чл. 212 от същия закон.

Обстоятелство за наличие предпоставките на маловажен случай на административно нарушение може да бъде проверено от съда във въззивното производство. Легално

определение за "маловажен случай" се съдържа в разпоредбата на [чл. 93, т.9 от НК](#), според която това е такова деяние, при което извършеното нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. Преценката се прави на база конкретните фактически данни, отнасящи се до начина на извършване на нарушението, на вредните му последици, данните за личността на дееца и всички други обстоятелства, релевантни за степента на обществена опасност и морална укоримост на извършеното. Тази проверка включва в обсега си обективни и субективни признаци, касаещи степента на обществена опасност на деянието и дееца на база сравнение с други сходни и типични за същото деяние хипотези. Недопустимо е при обсъждане и вземане на решение за приложимостта на [чл. 28 от ЗАНН](#), нарушението на дадена нормативна разпоредба да се сравнява по тежест и обществена укоримост с нарушения на други правни норми. Изводът, че даден вид нарушения никога не могат да се квалифицират като маловажни е погрешен. Сравнение е допустимо, възможно и наложително, но само между нарушения от един и същ вид /на една и съща нормативна разпоредба/, с оглед на което се приема и обосновава кой случай съставлява типично нарушение на дадена правна норма и по него следва да се сравняват всички конкретни деяния както за целите на индивидуализация на наказанието, така и за целите на прилагане на [чл. 28 от ЗАНН](#). Посочените по-горе факти обуславят маловажността на случая и са предпоставки за освобождаване от административно наказателна отговорност. Неприлагането на чл.28 от ЗАНН при така установените факти, при така осъществения правен анализ съставлява нарушение на материалния закон и по своето естество е основание за отмяна на Наказателното постановление.

Поради гореизложените съображения съда счита, че жалбата е основателна, а НП незаконосъобразно и следва да се отмени, като нарушителя се предупреди.

В производството процесуалния представител на жалбоподателя е направил искане за присъждане разноските за адвокатско възнаграждение. Същите безспорно се дължат съгласно разпоредбата на чл. 63д ал.1 ЗАНН. Видно от договора за правна защита и съдействие между Д. Д. Д. и адв.С.Н. от АК- Силистра за предоставената адвокатска услуга не е платено възнаграждение, същата е предоставена безплатно, като защитника е отразил, хипотезата на чл.38, ал.1, т.3 от Закона за адвокатурата. Съобразно разпоредбата на ЗАНН страните имат право на присъждане на разноски по реда на [Административно процесуалния кодекс](#). Съгласно чл.143, ал.1 АПК когато съдът отмени обжалвания административен акт разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт. Адвокатът може да оказва безплатно адвокатска помощ и съдействие на свои близки, като е в случая, като НП следва да се отмени, като незаконосъобразен, поради което адвокатът има право на адвокатско възнаграждение, определено от съда в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по [чл. 36, ал. 2](#) от Закона за адвокатурата, което другата страна се осъжда да заплати. Поради тези причини издателят на НП следва да бъде осъден да заплати

на процесуалния представител на жалбоподателя– адв. С.Н. адвокатско възнаграждение в размер на 300,00 лв., предвид чл.18, ал.4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от гореизложените съображения съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ на основание чл.63, ал.2, Т.2 от ЗАНН Наказателно постановление № 08/23.08.2021 г. на Началника на РУ гр. Силистра,

като **ПРЕДУПРЕЖДАВА** Д. Д. Д. с ЕГН ***** от гр.Силистра, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

ОСЪЖДА на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН РУ гр.Силистра да заплати на адв.С.Н. от АК-Силистра, сумата от 300,00 (триста) лева, представляваща разноски за възнаграждението на един адвокат, за процесуално представителство, защита и съдействие по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Силистренския административен съд в 14-дневен срок от съобщаването.

Съдия при Районен съд – Силистра: _____